

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/545/2015
Identifikačné číslo spisu:	7613212085
Dátum vydania rozhodnutia:	22.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7613212085.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Lawyer Partners a. s., IČO: 35 944 471, so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, proti žalovanej Z. E., bývajúcej v Z. K. X., X. XX, o zaplatenie 2,65 eur, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 9Ro/438/2013 o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2015 sp. zn. 5Co/297/2014 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 21. januára 2014 č. k. 9Ro/438/2013-16, ktorým tento uložil žalobkyni, aby do 8 dní zaplatila súdny poplatok za vytvorenie súdneho spisu vo výške 6,50 eur v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil jeho vecnou správnosťou, poukazujúc na to, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), s tým, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Postup súdu, ktorý v roku 2006 odmietol prijať jej podanie na DVD nosiči, označila za protiústavný. Uviedla, že bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol v súlade so zákonom podaný už v roku 2006, kedy žiadne ustanovenie zákona č. 71/1992 Zb. neumožňovalo súdu vyrubiť poplatok za vytvorenie spisu. Nebolo preto možné od nej v roku 2013 vyžadovať zaplatenie súdneho poplatku vo veci, v ktorej konanie začalo na návrh podaný už v roku 2006. V roku 2013 nepodala žiaden nový (resp. ďalší) návrh na začatie konania, ale len rovnopisy návrhov, ktoré podala už v roku 2006. Žiadala preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním

potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas aj naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že ho treba pre neprípustnosť odmietnuť.

5. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 332/2014, 6 Cdo 333/2014, 6 Cdo 357/2014, 6 Cdo 376/2014, 6 Cdo 3/2015, 6 Cdo 7/2015, 3 Cdo 520/2014, 3 Cdo 530/2014, 5 Cdo 330/2014, 5 Cdo 375/2014, 7 Cdo 364/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V súvislosti s novelizáciou ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p., účinnou od 1. januára 2015, len dodáva, že od uvedeného dátumu je prípustnosť dovolania proti uzneseniu o súdnych poplatkoch výslovne vylúčená aj týmto ustanovením. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

6. So zreteľom na uvedené preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

7. O náhrade trov dovolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam), keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniла neprípustným dovolaním žalobkyňa, žalovanej však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli.

8. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.